BIBLIOTEKA DOMU WOJSKA POLSKIEGO
Nr 51

JARZĘBINOWA PIEŚŃ

Słowa: **T. URGACZ** Muzyka: **K. SEROCKI**

1. Przy gościńcu, wśród dąbrowy
tam gdzie jar jarzębinowy,
stała pobielana chata,
w siwej mgle babiego lata
w siwej rannej mgle (2 razy)

Koralami jarzębiny
wiatr jesienny, ostry, zimny,
pukał w okno, dziewczę złote
otwórz, otwórz niech zaplotę
w warkocz jasne włosy twe,
niech zaplotę włosy twe.

2. Otworzyła drzwi dziewczyna,
zaszumiała jarzębina,
wicher — psotnik w pole czmycha,
ktoś korale lśniące zrywa,
czyjaś mocna dłoń. (*2 razy*)

Zamiast wichru chłopcy przyszli
dwaj żołnierze, dwaj czołgiści,
zawołali zaśpiewali,
daj nam, dziewczę, garść korali
ustroimy naszą broń,
w krasne perły naszą broń.

3. Jeden się uśmiechnął do niej,
drugi pięknie się pokłonił,
obaj szli z nad siwej Oki,
przemierzyli świat szeroki,
w ogniu frontów szli. (*2 razy*)

Lśniące perły jarzębiny
wzięli chłopcy od dziewczyny
z jarzębiną serce wzięli,
odjechali, zapomnieli,
czołgi okrył szary pył,
dróg frontowych szary pył.

4. I leciały stadem ptaków
groźne dni wojennych szlaków,
nieraz chłopców ogień prażył,
nieraz śmierć patrzyła w twarze,
zwyciężyli śmierć. (*2 razy*)

Ale w ogniu, pod Berlinem,
wspominali jarzębinę
i dymiącą pędząc szosą
przesyłali jasnowłosej
najpiękniejszy uśmiech serc,
najpiękniejszy uśmiech serc.

KD 5829
BIBLIOTEKA Warszawskiego Tow. Muzycz. Nr 727/sp 3585

Jarzębinowa pieśń

Słowa: T. Urgacz

Muz.: K. Serocki

Smętnie, dość wolno

mf dolce

p dolce

mp

1. Przy go - ścińcu wśród dą - bro - wy, tam, gdzie jar ja -

mp

-rzę - bi - no - wy, sta-ła po- bie- ta - na cha - ta,

wsi - wej mgle ba- bie - go la - ta, wsi - wej, ran - nej

mgle, wsi - wej, ran - nej mgle.

Ped. *

mf Żywiej, gwałtowniej

Ko - ra - la - mi ja - rzę - bi - ny

mf marcato

Ped. * Ped. *

wiatr je - sien - ny, o - stry, zim - ny,

Ped. * Ped. *

727/52
3985

CENA 2.— ZŁ

f

pu - kał wo - kno, dziew - czę zło - te,

f

Ped. * Ped. *

o - twórz, o - twórz, niech za - plo - tę,

rit.

mf smętnie, dość wolno

w war - kocz ja - - sne wło - sy twe,

mf *dolce*

p

niech za - plo - tę wło - sy twe.

p *dolce*

REDAKTOR: WITOLD RUDZIŃSKI
Tłoczono w Drukarni im. Rewolucji Październikowej, Warszawa, Mińska 65.
Zam. — 1211/52. Papier offset. kl. V, 70 × 100 cm, 90 g. 1130
Druk ukończ. w lutym 1953 r. 3-B-61558.

BIBLIOTEKA DOMU WOJSKA POLSKIEGO
Nr 51

JARZĘBINOWA PIEŚŃ

Słowa: **T. URGACZ** Muzyka: **K. SEROCKI**

1. Przy gościńcu, wśród dąbrowy
tam gdzie jar jarzębinowy,
stała pobielana chata,
w siwej mgle babiego lata
w siwej rannej mgle (2 razy)

Koralami jarzębiny
wiatr jesienny, ostry, zimny,
pukał w okno, dziewczę złote
otwórz, otwórz niech zaplotę
w warkocz jasne włosy twe,
niech zaplotę włosy twe.

2. Otworzyła drzwi dziewczyna,
zaszumiała jarzębina,
wicher — psotnik w pole czmycha,
ktoś korale lśniące zrywa,
czyjaś mocna dłoń. (2 razy)

Zamiast wichru chłopcy przyszli
dwaj żołnierze, dwaj czołgiści,
zawołali zaśpiewali,
daj nam, dziewczę, garść korali
ustroimy naszą broń,
w krasne perły naszą broń.

3. Jeden się uśmiechnął do niej,
drugi pięknie się pokłonił,
obaj szli z nad siwej Oki,
przemierzyli świat szeroki,
w ogniu frontów szli. (2 razy)

Lśniące perły jarzębiny
wzięli chłopcy od dziewczyny
z jarzębiną serce wzięli,
odjechali, zapomnieli,
czołgi okrył szary pył,
dróg frontowych szary pył.

4. I leciały stadem
groźne dni woje
nieraz chłopców
nieraz śmierć pa
zwyciężyli śmier

Ale w ogni
wspominali
i dymiącą p
przesyłali j
najpiękniejs
najpiękniejs

RD 5829
BIBLIOTEKA Warszawskiego Tow. Muzycz. 737/sp 3585